

Eigen Krabbels

Maandblad van het Mannenkoor ZWK

Editie april 2025

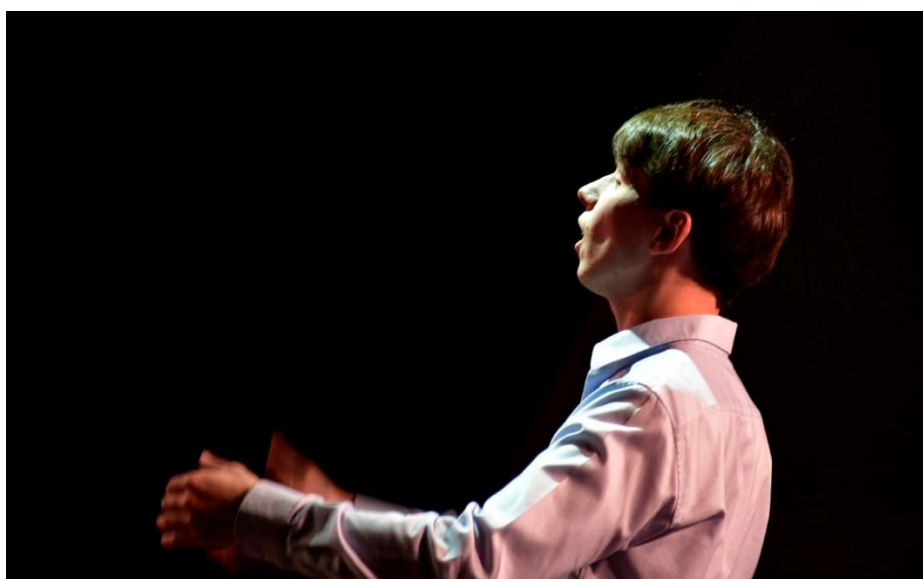

[ZWK WEBSITE](#)

[Wandelkringlied](#)

[Concerten](#)

Dirigent Simon de Paepe: “Van musiceren word je een gelukkige mens”

Jonge dirigenten; je treft ze niet in grote hoeveelheden aan.

Maar voor de jongeman die op 5 april in DeSingel ‘The armed man’ dirigeert met een heus symfonisch orkest en een koor van liefst 200 uitvoerders, wordt een grote toekomst voorspeld.

Simon de Paepe is een merkwaardige en hoog getalenteerde pianist en dirigent. Onthou die naam!

De 28-jarige inwoner van een huis in een fraaie Kapellense dreef is de rust zelf, een muzikaal en creatief brein, de eigenaar van een ferme dosis (Britse) humor, die moeiteloos en overtuigend een kritische groep muzikanten bespeelt en in de richting duwt zoals hij dat wenst.

Je startte in 2014 aan het Koninklijk Conservatorium in Antwerpen en vijf jaar later behaalde je het Masters diploma piano, maar daarmee stopte je niet...

“Ik volgde nogal wat Masterclasses piano en lied, maar nadat ik in Utrecht een cursus koordirectie volgde en in Salzburg een masterclass orkestdirectie, stond mijn besluit vast: ik wilde beide aspecten combineren. Als pianist sta je er alleen voor, maar in het dirigeren kan je werken met een groter repertoire en je krijgt het aspect van samenwerkende klanken met meer energie bij de deelnemende personen.”

Begeleidingspraktijk staat er ergens als opdracht bij jou...

“Dat is een vak op de muziekacademie. Je leert er improviseren, muziek onthouden, op het zicht lezen en de theorie helpt je daarbij. Meer houdt dat eigenlijk niet in.”

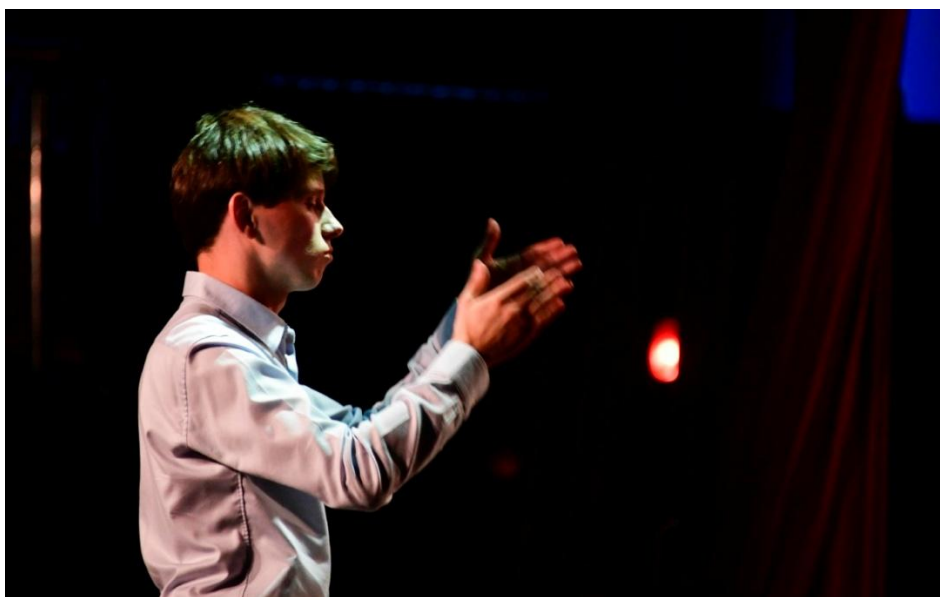
Je bent met jouw 28 jaar wel een erg jonge dirigent. Werd je daar nooit op aangekeken bij een aantal klassiek geschoolde, oudere muzikanten?

“Daar heb ik eigenlijk nooit last van gehad. Ik mag trouwens niet klagen, want vanaf mijn 22 jaar kwam ik in contact met musici, die al veel langer in deze ‘tak’ zaten. Het voordeel van die jongere leeftijd was trouwens dat ze toegeeflijker waren tegenover mij. Ik mocht ook genieten van het beste wat deze meer ervaren mensen me leerden uit de orkest- en koormuziek.”

Hoe kwam je eigenlijk in Nederland terecht?

“Ik was al dirigent van een gelegenhedenorkest Con Spirito, eigenlijk met afgestudeerde studenten aan het conservatorium. We brachten de Eroica-symfonie van Beethoven en ook de volledige Peer Gynt van Grieg. Ik was ook dirigent van het vrouwenkoor Voix Célestes.

En toen kwam het Roosendaals gemengd koor op de proppen, dat iemand zocht die hun groep kon leiden, samen met een orkest. Ze zochten iemand in de regio tussen Antwerpen en Roosendaal. Dat klopte al. Ik was bovendien ook vrij op donderdagavond en dus ging ik in op hun voorstel.

Op donderdag trok ik naar het koor in Roosendaal en sinds een tweetal jaren leid ik een soort fusieorkest op woensdagavond. De fusie tussen het orkest Jacob Olbrecht uit Bergen-op-Zoom en het Roosendaals symfonieorkest leverde het West-Brabants symfonieorkest op.”

Met succes?

“Er was steeds een grote opkomst. Er is wel degelijk een cultuurverschil op dat gebied tussen Nederland en België. Bij onze noorderburen is er meestal een grotere aanwezigheid en we hebben voor onze optredens steeds kunnen rekenen op een enthousiast publiek.”

Waar kwam de keuze voor “The armed man” vandaan?

“The armed man was het idee van de ZWK. Martyn, jullie pianist, heeft me op een gegeven moment gecontacteerd en ik ben samen met het bestuur van WBSO op het voorstel ingegaan. We hebben ernaar geluisterd, gekeken of er partituren van bestonden en de vraag gesteld of het bespeelbaar zou zijn, zeker met een grote groep amateurs.

Er bestaat immers ook nog wel meer hedendaagse muziek, maar het werd dan ook meer een praktische keuze voor een werk bestemd voor mensen die tenslotte idealistisch met muziek bezig zijn. Het orkest is er ook met veel plezier op gaan oefenen, maar er moesten ook een 20-tal mensen bijkomen voor het slagwerk en de koperblazers.

Weet je wat plots typisch wordt in zo’n samengesteld orkest: van zodra er blazers bijkomen, beginnen de strijkers b.v. veel harder te spelen. Schrik om niet gehoord te worden allicht. Erg typisch, maar ook dat lossen we wel op.”

Dacht je niet dat een koor van 200 mensen zou zorgen voor keiluide muziek?

“Nee, ik vind dit juist keileuk. Het levert veel meer mogelijkheden op. Hoe groter de groep, hoe zachter je kan gaan met de muziek. Zacht gezongen stukken met 200 stemmen levert een veel meer indrukwekkend effect op dan eenzelfde tekst gezongen door b.v. 20 zangers. Met zo’n groep stil zingen, dat hoor je nog altijd. Je kan ook energie steken in de crescendo’s. Je kan een beroep doen op alle mogelijke dramatische effecten. Heerlijk toch?”

Welke werken zou je nog ooit willen uitvoeren? Of werk van welke componisten?

“Klassieke werken van componisten zoals Brahms, Mozart, Beethoven of Schubert hebben voldoende romantische muziek voort gebracht. De 7de van Beethoven of eerder nog iets in de richting van Brahms. Dat levert fijne muziek op. Maar je hebt ook mooie werken van Pärt, Williams, de Engelsman Gustav Holst en natuurlijk ook van ‘onze’ Peter Benoit. Stuk voor stuk geschikt voor koormuziek.”

Geen zin om zelf iets te componeren?

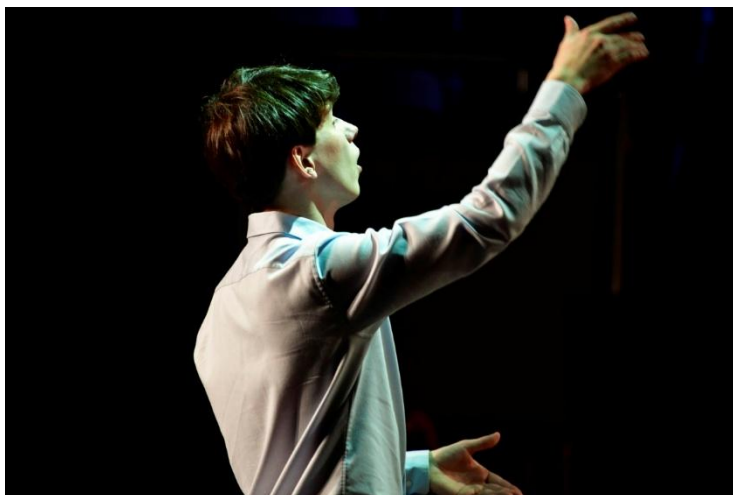
“Ach, er bestaat nu al zoveel muziek.”

We zijn bijna klaar om ‘The armed man’ uit te voeren. Hoe kijk je er tegen aan?

“Heel positief. Het wordt echt wel een mooi concert. Alle koren hebben zich goed voorbereid. Als ze maar voldoende kijken naar de dirigent. Als ze de eerste woorden van een zin bekijken, kunnen ze wel verder tot de eindnoten. Ze moeten niet vastgeroest zitten met het hoofd in hun partituur.”

Ben ze zelf niet zenuwachtig voor aanvang van zo’n groot concert?

“Helpt dat? Nee, tot vijf minuten voor aanvang van een concert zal je me nog in mijn dagelijkse kledij zien rondlopen of grapjes zien maken. Op het moment dat jullie het podium opstappen, zal ik mijn officiële kleren aan doen.”

Je hebt ook veel aandacht voor een componist als August De Boeck. Hoe kom je daar bij?

“Ik heb hem leren kennen aan het conservatorium in Antwerpen, waar ik o.a. les kreeg van Jozef De Beenhouwer, die zich ook specialiseerde in de muziek uit die periode (eind 19de en begin 20ste eeuw). Ik ben er me dan ook in beginnen verdiepen. Het is een componist die me heel hard aanspreekt en die me nooit verveelt. Bij anderen heb je het gevoel dat het voldoende is als je hun werk twee keer gehoord hebt. Bij andere componisten heb je de indruk dat ze aan bandwerk doen, maar dat gevoel heb ik bij De Boeck nooit gehad. Hij heeft b.v. meer dan 80 kleine stukjes geschreven voor kinderen. Heel gevarieerd en dicht bij de kinderen.”

Denk je nog aan andere werken van die generatie componisten?

“Er zitten daar inderdaad hele fijne composities tussen. Sommige ook heel aangename voor koorzang. Je hebt niet alleen August de Boeck, maar ook Lodewijk Mortelmans of Marinus de Jong, die mooie werken en zelfs kinderliedjes componeerden. Maar wat ik zeker wil uitvoeren, is de Rubenscantate van Peter Benoit. Dat kan zeker met amateurorkesten gebeuren en met heel veel koorleden. Het is eigenlijk geschreven om uitgevoerd te worden in open lucht.”

Heb je buiten het onderzoekswerk aan de academie en de vele muzikale bezigheden nog vrije tijd voor iets anders?

“Ik maak zeker ook nog tijd voor iets anders. Maar het is ook wel ontspannend voor mij om dagelijks enkele uurtjes aan de piano te zitten, om partituren te bestuderen. Al probeer ik ook regelmatig mijn wandelingen te maken. Ik wil namelijk geen kasplantje worden. En verder houden mijn neven en nichtjes me ook wel bezig om met hen te spelen!”

Geen relatie?

“Nee. Als het ervan komt, dan zien we wel. Ik ben er niet dringend naar op zoek. Wat komt dat komt.”

Heb je nog vele dromen voor de nabije of verre toekomst?

“Er staan nog optredens met een saxofonist op 11 mei in Kapellen op het programma en elk jaar zijn er ook pianoconcerten voorzien in de Sint-Jacobuskerk in Kapellen.

Maar het is wel mijn droom om ooit voor een professioneel orkest te staan. Ik wil het werk van De Boeck en Mortelmans verder uitdiepen. Ik zou het geweldig vinden, mochten we om de twee jaren een oratorium kunnen brengen zoals dat van Peter Benoit.

Ik wil absoluut ook mijn ervaringsexpertise verder uitwerken. Ik wil me echt bekwamen in iets specifiek en veel kamermuziek spelen.

Want ik wil vooral veel musiceren. Wie musicert, is ook een gelukkige mens.

Ik blijf ook bezig met het zoeken naar werken van mijn favoriete componisten, want soms is het moeilijk om volledige partituren terug te vinden. Soms vind je wel iets, maar dan ontbreken b.v. de laatste bladzijden.

Ik heb ook niet de drang om zelf composities te creëren. Er zijn al genoeg slechte composities, maar dat wil niet zeggen dat ik voor vrienden geen partituren wil bijwerken of aanpassen.”

Simon De Paepe in het kort

Simon De Paepe (°1996) is een klassiek pianist en dirigent.

In 2014 startte hij zijn studies aan het Koninklijk Conservatorium Antwerpen. In 2019 behaalde hij er zijn masterdiploma piano in de afstudeerrichting begeleiding en coaching.

Zijn muzikale opleiding omvatte lessen bij gerenommeerde docenten waaronder Levente Kende (piano), Heidi Hendrickx (piano), Luc Anthonis (koördirectie), Jozef De Beenhouwer (lied), Lucienne Van Deyck (lied) en Nikolaas Kende (piano).

Simon heeft ook diverse masterclasses piano en lied gevolgd bij vooraanstaande buitenlandse musici waaronder Pascal Sigrist, Christian Zacharias, Roger Vignoles, Jan Philip Schulze, Maciej Pikulsky en Malcolm Martineau. In Utrecht volgde hij de Kurt Thomas cursus voor koördirectie en in Salzburg nam hij deel aan de masterclasses orkestdirectie van Bruno Weil.

Tussen 2019 en 2021 dirigeerde hij diverse opera's, waaronder werken van Britten en Gluck en assisteerde hij Marit Strindlund in de productie "Usher" van OperaBallet Vlaanderen. Hij was tevens dirigent van het dameskoor Voix Célestes, het Roosendaals gemengd koor en het door hem opgericht gelegenheidsorkest Con Spirito (bestaande uit studenten en alumni van verschillende conservatoria).

Als onderzoeker is Simon verbonden aan het Koninklijk Conservatorium Antwerpen bij de onderzoeksgroep LABO XIX&XX waar hij zich verdiept in het werk van componist August De Boeck. De liederen van August De Boeck staan trouwens meer dan eens op het programma van de Frans-Duitse sopraan Caroline Jestaedt met wie Simon een liedduo vormt.

Simon dirigeert het West-Brabants symfonieorkest en geeft pianoles en begeleidingspraktijk in de academie Muzarto in Kalmthout en Essen.

Sinds december 2023 is Simon de vaste huispianist van Bevleugeld FV die op regelmatige basis pianoconcerten organiseert in de Sint-Jacobuskerk in Kapellen.

Nu zet hij The Armed Man van Karl Jenkins mee op zijn cv en dit zal niet het laatste zijn van deze rijk getalenteerde dirigent.

Bergen-op-Zoom

Relaas van een Antwerpse getuige

Na de vele uren en weken van repetities en met de nodige en goedbedoelde voorlichting in de laatste E.K.'s is *The Armed Man* live gebracht in het eerste van twee concerten in Bergen op Zoom en in DeSingel.

Ik was aangenaam verrast in de aangepaste zaal Stoelenmat waar ruim op tijd een duidelijk gemotiveerd publiek aanwezig was.

Bij de inleiding door Marianne Dekkers, voorzitter van het WBSO, werd gevraagd niet te applaudisseren tijdens het concert. En dat was een terechte vraag.

Want dit muzikale epos in 13 fragmenten jaagt ons door allerlei emoties van vrees en angst, van strijd en overmoed, van kracht en vastberadenheid, van hunkering naar vrede en mijmering over smart en verlies.

De talrijke 'fortes' door tromgeroffel, trompetten en cymbalen komen plots tot een einde met een beladen stilte, een a capella als een roep om Gods hulp of tot pijnlijke dissonanten van het geleden verlies.

Dit moet u overtuigen om met grote verwachting de tweede uitvoering bij te wonen.

Mijn extra aandacht ging naar het vijfstemmig *Christe eleison*, naar het vierde fragment, volledig en enkel door ZWK, dus gregoriaans, a capella gezongen o.l.v. Johan Clerckx – een bijzonder eerbetoon aan hem – naar het *Benedictus*, intussen ook al op andere concerten uitgevoerd, en geprezen voor de lieflijke cello en het krachtige *Hosanna*.

In het a capella slotkoraal blijft het bij een bijbels visioen van vrede.

Het slotwoord was uiteraard een proficiat aan solisten en alle deelnemers, initiatiefnemers en ik wil erbij vermelden de samenstellers van het programmaboekje, zeer gedetailleerd en verzorgd.

Onvoldoende vond ik het applaus voor die kleine, tengere Simon De Paepe, maar groots in zijn daden, die deze massa muzikanten tot één geheel wist te herleiden en met stemmen en instrumenten dit toppunt van muzikale oerkracht heeft bereikt.

Relaas van een Nederlandse getuige

Altijd is het weer spannend een nieuw concert voor het voetlicht te brengen. En wát voor een concert. Groots, indrukwekkend, ontroerend, meeslepend, zo anders dan anders én een concert met een toepasselijke boodschap in deze wankelmoedige tijd: een mis voor vrede in de wereld.

Ons eigen orkest aangevuld met gastspelers, een tweehonderdkoppig koor, prachtige solisten en een zaal die bijna uit haar voegen barst. Een dirigent die overduidelijk weet wat hij gaat doen en wat hij brengen wil... De man op de bok als aanvoerder en de orkestleden en koor als 'armed men' achter hun lessenaars. Klaar voor de muzikale strijd.

Na het stemmen, komt de afwachtende stilte. Een luchtledig moment vol spanning en dan het bevrijdende gebaar vanaf de bok: NU. Trommelende marcherende voeten en het koor dat l'Homme armé begint te zingen en de instrumenten die zich een voor een in het gelid voegen. De rillingen rennen over je rug. En intussen voel je dat de zaalsfeer verandert. Dat de verbazing en de concentratie van het publiek toeneemt, de boodschap herkent en zich overgeeft... aan onze muziek.

Langzaam volgt het opbouwen. De indrukwekkende imam, het Kyrie met een soliste die smeekt om ontferming en intens begeleid wordt door het orkest, het ingehouden ritmische Sanctus dat als een soort bezwering naar de climax van het strijdverloop voert: ten aanval Charge! Het snelle nerveuze van de aanval die begint: met de drums die de dreiging opvoeren. Koper schettert, klarinetten klagen, strijkers die opgewonden als soldaten rondrennenden opjutten, samen met het koor, de roepende hoorns, de gillende fluiten en piccolo's. Dan de complete chaos van het slagveld met het aanzwellende koor en een afschuwelijke janboel van door elkaar jammerende instrumenten. Plotseling de onwerkelijke stilte van de dood. Prachtig, dat het zó stil kan zijn met zoveel mensen in de zaal. En dan klinkt de The Last Post als vaarwel aan de

gesneuvelden. Intens mooi gespeeld door de onzichtbare trompettist van achter de toneelgordijnen.

Het verstilde Agnus Dei waarin de schuiftrombones, trompetten, strijkers en koor de hunkering naar vrede en verzoening verbeelden en dan als het oorlogsgeweld over is het Now the Guns have stopped en de soliste het verdriet uitzingt over de zinloosheid van de oorlog. Daarna vloeit in het troostrijke, diep in de ziel grijpende Benedictus met de ontroerende cello een soort zuivering met het Hosannah van het koor. Voor de violen het mooiste stuk om te spelen en waarin je beseft hoe één het orkest is.

Dan de afsluiting met Better is Peace. De opluchting dat alles voorbij is en alle instrumenten de glorie en hoop uitdrukken voor de toekomst. Een stilte en dan zingt het koor a capella een prachtig Better is Peace. Dan de opluchting bij iedereen, dat het klaar is en volbracht en dat het goed was.

De zaal vindt dit ook en applaudisseert minutenlang, geeft een staande ovatie, roept en fluit bewonderend naar koor en orkest. Glunderende gezichten.... *'En de ploeterende repetities, de eindeloze herhalingen en uren studeren, dan?'* *'Wat, wat zei je?'* *'O, niks'.*

Jaarlijks

Zo af en toe ontmoet ik haar.

De mij bekende details van haar cv kunnen beknopt samengevat worden.

Ze is vriendelijk, ze leest graag en ze is lid van een koor.

Een eeuwigheid geleden vertrouwde ze me toe dat ze 'Jenkins' zouden doen.

Onlangs liep ik haar nog eens tegen het lijf.

Het zou haar wel interesseren, dacht ik, dat ook wij 'Jenkins' aan het doen waren.

'Toch niet in Bergen op Zoom en in Antwerpen?'

Op mijn bevestigend antwoord volgde meteen met wat verdrongen emotie in haar stem: 'Dan hebben we elkaar tijdens de repetities duidelijk gerateerd'.

Waarop ik weer moest bevestigen met als toemaatje een halfslachtige verklaring.

Enfin, ik wist genoeg en we namen afscheid met een 'Tot in DeSingel'.

The Armed Man is een groots project.

Buiten onze eigenste WK mogen nog een aantal koren en een heus orkest meedoen. Vroeger deden we niet aan projecten.

Maar cavalier seul spelen wordt met de dag moeilijker.

Van voltijds tewerkgestelden zijn we werkzoekenden geworden.

Eén keer per maand mogen we nog wat bijklussen.

Tot vroeg of laat die Eerste Zondag de Geest geeft en we het pronkjuweel van het koor – het gregoriaans – aan geen mens meer kunnen slijten.

De rubriek in Krabbels 'We zongen deze maand in ...' vulde destijds moeiteloos een A4. In een nummer uit de jaren 50 noteert de rubriek – hou u vast – 20 kerkelijke diensten gepresteerd tussen Palmzondag en Beloken Pasen. De samensteller sprak toen zelf van 'een eerbiedwaardig record'.

In dat van juni 1970 volstond niet eens één enkele A4 voor de recensie van het Kunstconcert van mei.

Het jaarlijkse Kunstconcert (ook wel eens 'Kunstconcert') fungeerde in vervlogen dagen als een soort catalogus van wat de WK in huis had. Het koor haalde dan alles uit de kast om het publiek met een goed gevoel naar huis te sturen. En het kon niet op want in de beginjaren werden wel drie dirigenten ingeschakeld: een voor het gregoriaans, een voor het meer aardse en tussen de bedrijven door de leider.

De annalen leren ons dat Albert Nijssen (die van het 'aardse') het initiatief nam voor deze concerten. De toon was gezet en nadat hij de WK in wat tragische omstandigheden vaarwel had gezegd, bleef de traditie. (Wie zich de topdirigent 'den Albert' nog herinnert, mag zich melden.)

We gaan niet beweren dat de WK het bankgeheim heeft uitgevonden, maar rond inkomsten en uitgaven hing toch altijd een dikke mist.

Over de inkomsten van het kunstconcert evenwel communiceerde men ietwat transparanter. Die waren meestal bestemd voor het goede doel, fraai omschreven als 'ten bate van'. Op het lijstje van de begunstigden prijken oorspronkelijk nogal wat missionarissen al moesten die wel een bewijs van oud-WK'er kunnen voorleggen.

Het concert ten bate van de uniformen van de knapen – waar is de tijd! – zou de geschiedenis ingaan als 'het broekenconcert' waarbij moet aangestipt worden dat ook kousen, een hemd, een das en een kokarde tot de vaste uitrusting behoorden.

Ook het 'recreatiecentrum' Radeske, de nieuwbouw aan de Amerikalei en de Sint-Jacobskerk in Aken zagen hun bankrekening aandikken.

In strijd met de geest van de statutaire regels zouden de WK-mannen voor hun eerste Kunstconcert hun heil en onderdak zoeken in de Handelshogeschool voor Juffrouwen aan de Korte Nieuwstraat. Later werd er geconcentreerd in Zaal Gruter, in het Kunstverbond (nu Arenberg), in zaal Monty en op andere locaties.

Voor een programma met uitsluitend religieuze muziek konden ze altijd terecht bij de vroegere werkgever Sint-Jacob.

Vaak werden 'medewerkers buiten de eigen leden' zoals ze toen genoemd werden uitgenodigd om het concert extra glans te verlenen.

Vreemde eenden in de bijt waren het soms, vrouwen dus, die helemaal niet uit de toon vielen tussen – eigenlijk voor – die heersers der aarde. Lezers moeten al wat jaren tellen om de dames Mia Greeve, Van Gool en Smits nog te kunnen plaatsen.

Ook eigen volk mocht al eens een nummertje opvoeren, maar dat viel wel naast 'ten bate'. Het ging hier trouwens vaak om mannen die niet eens zongen maar gewoon declameerden. Zodoende.

Was het expo-jaar '58 een enigszins euforisch hoogtepunt in de naoorlogse geschiedenis van ons land, dan deelde ook de WK in de opwinding.

In dat jaar bracht een pater en oud-zanger Guido Haazen een hele troep zangertjes en zangers uit onze toenmalige kolonie mee. Het was toen werkelijk stormlopen om nog een plaatsje te bemachtigen voor één van de twee optredens van De Troubadours van Koning Boudewijn in Zaal Grüter. Ze waren nog geen twee roffels en vijf noten ver of ze hadden de kunstconcertgangers al volledig ingepalmd. (Later bleek dat hun koorleider wel één en ander op smaak had gebracht met een Westers sausje.) Voor de meeste troubadours van de Amerikalei werd de ontmoeting met hun overzeese landgenoten van kleur een soort cultuurshock en niet alleen op muzikaal gebied. En Frans dat ze toen gesproken hebben!

Sommige periodieken zoals GVA en 't Pallieterke stuurden een recensent naar het jaarlijks evenement en uiteraard zat ook voor Krabbels wel een kritisch mannetje in de zaal (een trouwe aanhanger die trouwens zelf voor de kosten moest opdraaien).

Onderaan vindt u een fragment uit het juninummer 1970 waarin een zekere 'F' zich buigt over het 'Zilveren Concert'.

Schone liedjes kunnen wel degelijk lang duren.

Maar er moet wel iemand zijn om ze te zingen.

En een publiek dat oren naar heeft naar een melange van gregoriaans, al of niet Vlaamse liedjes en dat alles afgerond met een meezinger uit een populaire opera. Voor we het wisten zaten we zonder knapen en raakten de gelederen van de WK-sympathisanten langzaam maar zeker uitgedund.

Toen een hoekje op de zoveelste verdieping van de Boerentoren ruimschoots volstond om onze fans te gerieven, werd het hoge tijd om wat minder hoog van de toren te gaan blazen. Voortaan zou er met man en macht gebrainstormd worden om joint ventures in elkaar te knutselen met andere koren en werd tussen de bedrijven door de statutaire genderkloof moeiteloos gedicht. De begrippen 'project' en 'projectzanger(s)' verschijnen gegarandeerd in een volgende update van de WK-

statuten. Alhoewel.

'Hoe zie je de toekomst van de ZWK?'

Geen zanger of iemand uit die omgeving mag in Krabbels zijn of haar mond niet open doen of M/V moet in de glazen bol kijken.

Verder dan wat onhandig gooien met de pet raken ze meestal niet.

En nog.

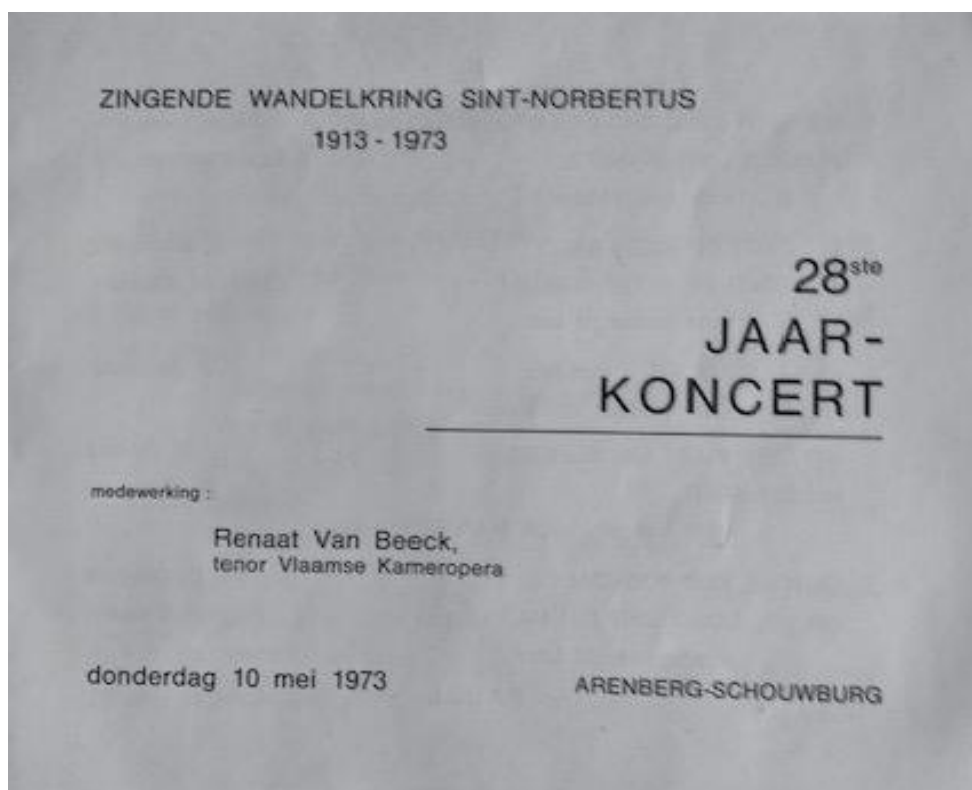
Zoals we weten stond het leven van mijnheer Duysburgh volledig ten dienste van de Heer maar toch een ietsje meer ten dienste van de Kring. Daarom schafte hij zich met zijn zuur verdiende centen – ergens midden de jaren 50 moet dat geweest zijn – een bandopnemer aan. Een Grundig, toen het paters vaatje van dat soort producten. Gedurende een lange periode werd met dat toestel een opname van elk Kunstconcert gemaakt. Hoog-technisch was dat allemaal niet maar men kan de documentaire en zelfs historische waarde van die registraties niet negeren.

De fameuze BAFS-band is lang in het bezit van de schrijver van dit artikel geweest tot ze de deur uit moesten. Een hint aan de notabelen van de WK om er iets mee te doen, viel op een koude steen. Toch niet onoverkomelijk want er bestaat een cd 'Capriccio in concert' op basis van zo'n band.

Erfgoed.

Bij het gewoon afval?

Neen, doe maar in de container!

Willy De Gezelle, gewoonlijk bescheiden op de achtergrond als begeleider, kwam deze keer ook in het licht van de schijnwerper en mocht zich verheugen in een aandachtig toelisterend publiek dat hem dankbaar applaudisseerde.

Zijn keuze leende zich trouwens tot bijval: de 3de Fantasia van P. Benoit (voor zoveel jaren speelde Jaak Cassiers het stuk ettelijke malen op kreupele piano's van patronaatszalen) en Frühlingsrauschen van Sinding zijn graag gehoorde stukken, en de vertolking wees op gedegen studie.

Frans Cuypers wist op zijn eigen wijze het gehoor te boeien met een diepmenselijke tekst van Louis Verbeek: 'Ooie-Varia'.

Drie pareltjes van K. Marx, ragfijn en met virtuositeit [door het koor] uitgevoerd kregen de bijval niet die ze ongetwijfeld verdienden. Die bijval kreeg het jubilerend Capriccio wél; zeer verdiend overigens. Afwisselend aangekondigd door de verschillende leden van het ensemble, kregen we, naast een paar hernemingen van successen uit de voorbije tien jaar, ook enkele nieuwe stukjes te horen. Zoals bij ieder optreden (eigenlijk zouden we moeten zeggen 'oplopen') moet thans weer de uiterste zorg worden aangestipt waarmee leider en begeleider Ernest Smeets en zijn vrienden het laatste uit ieder stukje puren, en dat zowel op gebied van muzikaliteit als van dikte. Daarbij winnen de stemmen nog van jaar tot jaar aan sonoriteit. Het publiek liet niet af voor 'When the Saints' als toegift werd uitgevoerd.

Het laatste gedeelte van het concert was uit het opera-repertoire genomen wat zeker niet misplaatst is gezien de activiteit van de W.K. op dit terrein.

Buiten de herneming van drie fragmenten uit Mozarts Toverfluit, met Karel Leers als een correcte, doch ietwat stroeve Papageno, hoorden we het Slavenkoor uit Nabucco van Verdi.

F.

Advertentie

Johan Van Asch

Verzekeringmakelaar

Lid FVF Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen **FSMA**
11081A

Gsm 0479 98 10 65 ***Verzekeraar van het Radeske***
Ondernemingsnummer 0525.898.564
Agentschaphouder Baloise Insurance en Euromex

Je Makelaar
Je beste
Verzekering

Jullie gaan toch mee met de 1 mei wandeling?

Vorig jaar vertrok onze 1 mei wandeling in Kruibeke.

Iedereen herinnert zich nog levendig deze mooie dag.

Het deugddoend zonnetje, de alternatieve paadjes, de ondraaglijke pijn bij mede-organisator Fons, de helpende hand van Frieda, het gezellig pintje achteraf en zo kunnen we nog wel eventjes blijven doorgaan. Maar er was ook de onvermijdelijke kritiek. Het uitzicht werd verstoord door de afschuwelijke industrie van het groenste district van Antwerpen, Hoboken.

Wel, het drietal dat vorig jaar organiseerde nam opnieuw het initiatief. Ze wilde beter doen, de kijk op mooie natuur en de beleving hiervan kon beter. Wie dit jaar meegaat, moet het maar beoordelen. De eindredacteur van Eigen Krabbels juicht het artikel dat je hierover zal schrijven al zeker toe!

Wij, de organisatoren, kunnen enkel stellen dat we de uitdaging zijn aangegaan en dat de wandeling van donderdag 1 mei een aanrader zal zijn. 'Je moet het niet te ver gaan zoeken om van mooie natuur te genieten', zo verwoordde Fons het nog tijdens onze prospectie. Ook dit jaar zal je niet ver hoeven te rijden voor een heerlijk dagje wandelen met zwk-vrienden.

In plaats van 'Kruibeekse Kreek wandelroute' van vorig jaar, wordt het dit jaar de 'Rupelmondse Kreek wandelroute'. Traditiegetrouw spreken we om 14.00u af voor een wandeling van 8 km. Een verkorting binnen het traject is mogelijk, je zal dan een 5-tal km moeten wandelen.

Jouw auto of jouw fiets kan je zonder problemen parkeren in het dorp van Rupelmonde aan de kerk of in omliggende straten.

Onze wandeling start aan de kerk van Rupelmonde. In 1512, werd hier Gerardus De Creemer geboren. Jullie kennen deze Vlaamse cartograaf beter onder zijn artiestennaam: Mercator.

Al vlug komen we aan de Rupelmondse Kreek. Een waterplas die een nog levende getuige vormt van het verwoestende overstromingsgeweld uit het verleden. Na een dijkdoorbraak in de 18de eeuw spoelde het water zo de bewoonde wereld in.

Enkele eeuwen later ligt de waterplas er nog altijd, 10 hectare groot en voorzien van een heel bataljon aan kwekkende watervogels. Hou jouw ogen zeker open, want hier en daar popt er zelfs een bever op in de grassen aan de oevers. Op 'het Beverpad' wandelen we voorbij enkele merkwaardige gebouwen, zoals b.v. het Coninckshofke .

We sluiten de wandeling af aan de Graventoren. Deze kolossale waterburcht werd in de twaalfde eeuw gebouwd door de graven van Vlaanderen in Rupelmonde ter verdediging van de Schelde en de Rupel. De Graventoren deed ook dienst als gevangenis. In 1554 leefde Mercator er zeven maanden lang op water en brood na betichting van ketterij. Wij houden meer van een goede pint na een fijne wandeling.

Noteer in jouw agenda het volgende: Donderdag 1 mei – 14.00u, Rupelmonde, Mercatorplein.
Tot dan, we hopen dat je er ook bij bent.

Wandelen met Wim Pilate

Eens
Wandelkringer,
altijd
Wandelkringer!

Dat is zeker het
geval met onze
ex-zanger Wim
Pilate.

Ook hij trekt op wandeltocht. En wel op zaterdag 26 april. En dan nog wel in leper!

De reden is duidelijk. Samen met zes kompanen wandelt hij daar 15 km voor het goede doel, nl. een sponsortocht voor Broederlijk Delen. Per deelnemer moet er 150€ aan sponsorgeld verzameld worden. Dat zou de totale opbrengst op 1.050€ brengen en die som wordt integraal gestort om de boeren in Burkina Fasso een beter bestaan te verlenen. Vandaar ook de benaming van de tocht: “Dwars door de boerenbuiten”.

Wie deze wandelaars wil steunen met een bedragje, waarop belastingvermindering mogelijk is, neme contact op met Wim Pilate op 0497/941586.

Meer info ook op de website van Broederlijk Delen, onder de rubriek ‘sportieve evenementen’. Wim en zijn Don Boscostappers danken U.

Weet je dat...

...onze vriend Dirk DG de concerten van 'The armed man' moet missen, omdat hij na een val met de fiets een heupbreuk opliep. Hij werd geopereerd en kreeg een pen in de heup. Na één week ziekenhuis volgen drie weken revalidatie in Apra (aan de Harmonie) op kamer 326. Spoedig algeheel herstel gewenst!

...we in Bergen-op-Zoom optraden in een zaal waar de carnavalfestiviteiten van enkele weken eerder nog duidelijk merkbaar waren. Naast de confetti op de vloer, lazen we boven het podium een spreuk 'Agge mor leut het'. Zeker weten!

...we na een optreden voor 750 aanwezigen in Bergen-op-Zoom, zaterdag 5 april opnieuw optreden voor nagenoeg 1000 luisteraars in DeSingel.

...onze dirigent Simon de koren ervan verdacht dat ze een beurtrol hadden afgesproken om iets vroeger dan gewenst te stoppen met de laatste noten.

...diezelfde Simon op 11 mei om 15u aan de piano zit in de Sint-Jacobuskerk in Kapellen om er samen met saxofonist Floris Van der Veken een prachtig concert te verzorgen. Tickets bij bevleugeld@gmail.com

...onze vrienden van de Chorale de Canto General van Mikis Theodorakis op tekst van Pablo Neruda hernemen op Linkeroever (Sint-Anna-ten-Drieënkerk) op zaterdag 24 mei om 15u en in het Concertgebouw in Brugge op zondag 25 mei om 15u, met solisten Linsey Coppens en Thomas Blondelle, begeleid door La Passione en met Paul Dinneweth als dirigent.

...Sabine, de vriendin van ons lid Luc Deumens, na zich verkneukeld te hebben in 'Poezenvlees' (toneelstuk met Luc als decor- en lichtman), ook nog eens als koorlid te bewonderen viel in "De Droomfabriek".

...Ludo, bij een mogelijke interesse van ons koor voor de Rubenscantate, zich herinnerde dat zijn vader daarin meezong in 1939 en zelfs de partijen overschreef in cijfermuziek voor diverse delen van het koor.

...diezelfde Ludo deze cantate met 'dan zal den beiaard spelen' nog uitvoerde als jonge knaap in de toenmalige NIR-gebouwen op het Flageyplein in Elsene.

...nogmaals diezelfde Ludo als bas die cantate meezong in de TV-studio's op de Heizel, eind van de jaren '60, en een jaartje later toestemming kreeg om dat nog eens te herhalen bij het parochiekoor van Sint-Rochus in Deurne.

...de Zolderzangers begin april een optreden plannen in het Cantershof in Hove, waar oud-lid Ivo Peeters één van de gasten is (0485/189596).

...we ook onze andere oud-zangers niet uit het oog verliezen en hen groeten in wzc Groene Veld Wilrijk (Guido Bontenakel, 0478/294852) en in De Pelikaan Deurne (Guido Davidson, K. 173, 03/3604015).

Personalia ...

Overlijdens:

Pas laattijdig vernamen we het overlijden op 80-jarige leeftijd van

Paul Van de Vijver,

echtgenoot van Francine Nagels.

Hij was leraar aan het Sint-Norbertusinstituut in Antwerpen en dienende meester broederschap Sint-Elooi Antwerpen.

Wij zullen hem herdenken tijdens de jaarlijkse herdenkingsdienst op 11 november in de H.-Geestkerk in Antwerpen.

Op 25 maart overleed

Lieve De Vos,

de zus van Lea De Vos, echtgenote van ons koorlid Rik Neel.

Zij vierde op 21 maart haar verjaardag, waarop ze dus symbolisch nog 90 kaarsjes kon uitblazen.

Wij zullen ook haar gedenken tijdens de herdenkingsplechtigheid op 11 november in de H.-Geestkerk in Antwerpen.

Onze voorbije periode ...

Zaterdag 29 maart 2025

De Stoelemat – Bergen op Zoom
The Armed Man

In de nabije toekomst

THE ARMED MAN

A Mass for Peace – Karl Jenkins

**Zaterdag 5 april
2025 20u15**

Antwerpen - DeSingel
UITVERKOCHT

Zondag 13 april 2025 – 10u30

Donderdag 17 april 2025 – 19u00

Vrijdag 18 april 2025 – 19u00

H. Geest – Palmzondag

H. Geest – Witte Donderdag

H. Geest – Goede Vrijdag

Donderdag 1 mei 2025 – 14u00

Rupelmonde – ZWK Wandeling

Zondag 11 mei 2025 – 10u30

H. Geest – 4^e Paaszondag

Werkten mee aan dit nummer:

Guido De Graeve, Simon De Paepe, Rik Neel, Herman Jacobs, Luc Korthoutd, Frans Switsers, Jenny Backx, Marianne Dekkers, Lia, Greta Leers, Tony Ah Munn, Ludo Engelen, Johan Clerckx, Jan Leers, Marcel Coppens (v.u.).

(Industrieel Museum Zeeland)

